

A Balkánon a helyzet változatlan.

BUDAPEST, július 13. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) A délkeleti harc-téren a helyzet változatlan.

HÖFER altábornagy,
a vezérkari főnök helyettese.

BERLIN, július 13. A nagy főhadiszállás jelenti: A balkáni harctéren semmi újság.

LEGFÖBB HADVEZETŐSÉG.
(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

A Deutschland kapitányának nyilatkozata.

Köln, július 13. A *Kölnische Zeitung*-nak jelentik Baltimoreból: A Deutschland kapitánya több tekintetben helyreigazította az itteni lapok téves tudósításait. Szerinte a *kávéskedelmi buvárhajó biztonságáért nem kell aggódni*. Az angol hadihajók nem sérthetik meg Amerika semlegességét és nem támadhatják meg a Deutschlandot a három mérőföldes zónán belül.

— Reméljük — mondotta, — hogy régi barátságos viszonyunk Amerkiával újra visszatér. Az a kapu, amelyet most kinyitottunk, nem fog többé bezárulni. A világkereskedelem nyitott ajtaját, a tengerek szabadságát és a népeknek egyenlő jogát ismét biztosítja Németország győzelme.

A svéd sajtó a Deutschlandról.

Stockholm, július 13. A külügyi hivatal sajtóosztálya közli, hogy a *Deutschland* buvárhajó amerikai útja Svédországban nagy benyomást tett.

Az *Aftonbladet* így ír: Az első német buvárhajó útja *korszakalkotó esemény*, a mely sokkal többet jelent, mint egy pusztán tény, mert Németországnak egyetlenegy drága teherszállítmánnyal sikerült az angol blokádot áttörni. A forgalmi eszközök nagy-szerű fejlődése közepette a Deutschland útja König kapitány vezetése alatt elsőrangú helyet foglal el. Azután fényes bizonyítást tett a német vállalkozási szellem és a német tehetség mellett.

A francia és az angol nagykövetek tiltakoznak a Deutschland miatt.

Washington, július 13. (Reuter.) A francia és angol nagykövet tiltakozásukat jelentették be a *Deutschland* buvárhajó miatt. Előadták, hogy a buvárhajó háború kereskedelmi célokra épült, de valóságban mégis hadihajó. (M. T. I.)

Szeged jövő évi lisztellátása.

(Saját tudósítónktól.) Ismeretese az azok a nehézségek, amelyek Szegeden a lakosság lisztellátása körül fölmerültek. A legfőbb baj a kereskedők és a közönség szerint onnan származott, hogy a hatóság nem gondoskodott jóelőre a szükségletnek megfelelő lisztmennyiségről és növelte a zavarokat az is, hogy a lisztelosztás nem arányosan és igazságos módon történt. Az utóbbi időben, amikor a készletek egyszerűen kifogytak, mint a Délmagyarország annak idején jelentette, valóságos közéleti botrányok színterévé vált több üzlet. Augusztus 15-ikétől kezdve kerül kiosztásra az új liszt. A múlt tapasztalatain okulva orvosolni kell a bajokat, nehogy a jövő évben ismét felülse a fejét a lisztinség. A lakosság az új rendszert annál is inkább elvárhatja a hatóságtól, mert meg van a lehetősége annak, hogy a város vezetősége az eddigi állapotokon segítsen. Ennek legelső feltétele az, hogy a lakosság minimális egész évi liszt-szükséglete előre megállapíttassék és biztosíttassék. Ha a kívánt liszt-mennyiség a hatóság rendelkezésére áll, nem kell tartani attól, hogy a mostani lisztellátási mizériák előforduljanak. A biztosított lisztmennyiségnek arányos felosztása már nem oly kérdés, mely számbavehető nehézséggel járna. Az eddigi rendszerrel azonban föltétlenül szakítani kell. A készletekből a közfogyasztás számára csak annyit szabad átengedni, amennyi okvetlenül szükséges és ezt az elvet következetesen végre kell hajtani. Így elejét lehet venni majd annak, hogy az év vége felé — mint mostan — teljesen kifogyjon a liszt. De ezen a téren nemcsak a hatóságnak, hanem a lakosságnak is vannak kötelességei. Az igények mérséklése és a közérdek szempontjainak nagyobb respektálása kívánatos a közönség részéről is, amely az egyetemes érdekeket negligáló önzésével, kapzsiságával és fegyelmezetlenségével a hatóság dolgát sok esetben megnehezítette.

A lakosság jövő évi lisztellátására vonatkozólag két praktikus embert kérdeztünk meg. Az egyik Szécsi Izsó terménykereskedő, aki a következőkben fejtette ki véleményét:

— A legelső teendő az, hogy a város egész évi szükséglete megállapíttassék. Szerintem a városnak évente 1200 vagon liszt-re van szüksége. Ebbe bele van számítva az a fölösleg is, amelyről a minimális szükségleten felül okvetlenül gondoskodni kell. A rendelkezésre álló lisztet megfelelő helyiségben el kell raktározni és rezerválni, hogy a szükséges lisztmennyiség állandóan kéznél legyen.

— A liszt beszerzése konzorcium útján volna a legalkalmasabb. Béke időben is mintegy 30-an szereztük be a város számára a lisztet, pedig akkor sokkal nagyobb mennyiségre volt szükség. Viszont igaz, hogy akkor a beszerzés hasonlíthatatlanul könnyebb volt. De véleményem szerint, ha a hatóságnak a Haditermény az erre vonatkozó jogot megadná, most is célszerűbb lenne, ha nem a város, hanem az alakulandó konzorcium bizatnék meg a város lisztellátásával. Mint ismeretes, ily irányban tárgyalások folynak, amelyek — úgy tudom — eredményre vezetnek. Az egyik akadály az, hogy a város nem akar lemondani arról

a haszonról, amely a lisztellátás révén megilleti. Azonban a kérdésnek ezt a részét könnyen meg lehet oldani azzal, hogy a konzorcium a városnak az eddigi haszonrészesedést biztosítja. A *konzorcium vállalná a teljes anyagi felelősséget* és hatósági ellenőrzés mellett gondoskodnék a lakosság lisztellátásáról.

— A hatóságnak már most az a leg-sürgősebb feladata, hogy a lakosság liszt-szükségletét megállapítsa és ennek a mennyiségnek a biztosítását kieszközölje. Egy másik fontos kérdés a liszt elosztása. Ezt szerintem egy érdeknélküli bizottságnak kell végeznie. Az elosztásnál a normális időben mutatkozott szükségletet kell tekintetbe venni. Hogy pedig mennyi volt ez a szükséglet, azt könnyen meg lehet állapítani. Én például most el tudnék adni 1 vagon cukrot is naponta, de nem ez a mérvadó, hanem az, hogy békében, normális viszonyok között milyen forgalmat bonyolítottam le. Egyszerre mindig csak a minimális mennyiséget szabad forgalomba bocsátani. Ezzel utját lehet szegni annak is, hogy az élelmesebbek és teltezősebbek a készleteket a lakosságtól elvonják. Ha a lakosságnak ez a minimális szükséglete zavartalanul biztosítva lesz, megszűnik a közönség aggodalma és nem töri magát az után, hogy a lisztről hónapokra előre gondoskodjék.

— Az új lisztévad elé egyébként a legnagyobb reménnyel tekintek; szerintem a múltban tapasztalt nehézségek meg fognak szűnni. Még csak azt kívánom megjegyezni, hogy a közönség nem teszi helyesen, ha liszt helyett gabonával látja el magát, mert ez sokkal többbe kerül.

Schütz István sütőmester a következőket mondotta:

— A lisztet, mint eddig, a városnak kell beszereznie. A polgármester tudja legjobban, hogy a lakosságnak mennyi liszt-re van szüksége és a hatóságnak áll leginkább módjában, hogy a város lisztellátásáról gondoskodjék. De nagyrészt a városra tekintélyes haszon is hárul a lisztbeszerzés útján, amitől nem lehet eltekinteni.

— A lisztelosztás szerintem az utalványrendszer alapján történne a leghelyesebben és pedig akként, hogy mindenkinek az egész évi szükséglete megállapíttatnék és ennek megfelelő utalványt kapna, amely jogosítaná arra, hogy a lisztet esetről-esetre beszeresse. Ezt az utalványt letétbe helyezné a kereskedőnél vagy a péknél, akik az utalványok ellenében a liszt-hivataltól hetenként megkapnák a lisztet. Így minden kereskedő lisztforgalma megállapíttatnék és a közönség részére az egész évi kereslet biztosítva lenne. A lakosság szükségletét már most egész évre ki kell mutatni és ennek alapján kell kérni a lisztet a Haditerménytől. Ehez hozzá kell számítani tíz percentet az átutazók számára és akkor semmi fennakadás nem lesz. Szerintem a város minimális liszt-szükséglete havonta 70 vagon.

— Épen most jövök a tanyáról, nagyon szép a termés. Vadborsómentes és nem vizes, mint tavaly. Gabona tehát lesz bőven. Augusztus 15-ikétől kezdve megkezdődik az új termés elosztása. Én azt hiszem, hogy a jövő évi lisztellátás körül nem fognak zavarok mutatkozni.

Védjegy.

Harctéren levő szeretetteinknek küldjünk

MODIANO-CLUBSPECIALITÉ

hüvellyel készített cigarettákat, hogy lássák, hogy nekik mindenből a legdrágábbat, tehát a legjobbbat is, választjuk!